

staden (Sigvald Olsen) nævnede Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, der fremkaldtes ved Skatten. Der maa jeg sige, at Erfaringen tyder ikke paa, at den Arbejdsløshed, der fremkaldes ved den høje Skat, er stor. I dette Øjeblik er noget over 3 000 Arbejdere i Tobaksfagene ledige, arbejdsløse — det ærede Medlem nævnede 3 500; jeg tror, at dette Tal er for højt; efter de Tal, der foreligger for mig, er det kun lidt over 3 000 —, og der er omtrent 325, der oppebærer dette Tilskud eller denne Indtægt, denne Erstatning fra Statskassen, som den nugældende Lovs §. 28 tillader. Det vil sige, at der er kun 10 pCt af de nuværende arbejdsløse Arbejdere i Tobaksfaget, som har kunnet gøre gældende og kunnet gøre gældende med Styrke, at deres Arbejdsløshed skyldtes Skatten; og at dette Forhold skulde forandre sig ved dette nye og ringe Tillæg til Skatten, kan jeg ikke tro. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke noget nyt, at man indførte en saadan Erstatning til arbejdsløse Tobaksarbejdere, det havde man kendt i Tyskland. Ja, man har kendt det i Tyskland, og det kunde jeg ogsaa anføre overfor konservativ Modstand i Fjor, men ganske vist var det kun for et Aars Vedkommende. Det var nemlig saaledes, at naar det indenfor et Aar kunde paavises, at en Tobaksarbejder var blevet ledig paa Grund af den høje Beskatning, vilde Staten skylde ham en Erstatning, derfor. Men jeg tror ikke, det vil være muligt for nogen Arbejder i Fremtiden at paavise dette, og jeg er ganske overbevist om, at hvis der kommer Varer her til Landet, vil Arbejdsløsheden øjeblikkelig tage i høj Grad af, og hvis vi overhovedet faar Varer nok, vil der ogsaa være Arbejde nok for alle Arbejdere.

Jeg kommer dernæst til Lovforslaget om Ændring i Ejendomsskylden, som jo har vakt mere Røre, maa jeg sige, end de andre Lovforslag. Jeg forstaar det saaledes, at man fra alle Sider er gaaet ind paa, at selve Vurderingen til Ejendoms-skyld udsættes, at man heller ikke fra nogen Side, nu heller ikke fra konservativ Side, hører jeg — Forholdet har ikke været ganske saaledes før, ogsaa her foreligger der en Art Omvendelse —, har noget imod, at der samtidig foretages en Jordvurdering, og det er jo glædeligt, at man slutter sig til Lovforslaget i disse to Henseender.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen)

sagde, at man, naar en saadan Jordvurdering nu skulde finde Sted, skulde være opmærksom paa, at den begyndte i Tide, og jeg kan berolige det ærede Medlem overfor dette. Det er netop Meningen fra Myndighedernes Side, at man straks skal tage fat, for det er et stort og omfattende Arbejde, der ligger for, og Overskyldraadet, der skal foretage det, ved Hjælp af Vurderingsmyndighederne i det hele, er ogsaa klar over, at der behøves et meget ansændt Arbejde fra Myndighedernes Side for at føre denne Vurdering igennem paa brugbar, rationel Maade.

Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) mente, at en saadan Jordvurdering burde forberedes i og ogsaa iværksættes ved Hjælp af en Kommission. Jeg er i den Henseende ganske enig i, hvad der blev sagt af et Medlem af mit Parti, at det er ganske unødvendigt i Øjeblikket at forsøge at nedsætte en Kommission, naar man netop har en saadan Myndighed, en saadan Institution til Raadighed, som er en Art bestandig arbejdende, en varig Kommission. For hvad er Overskyldraadet andet end dette? I Overskyldraadet sidder for det første Medlemmer, der er udnævnte af Finansministeriet, men dernæst Medlemmer, som er valgte af Rigsdagen, og dette Overskyldraad har foruden selve sin udmærkede Bestand dernæst ogsaa Muligheden for at tilkalde sagkyndige. Hvorledes skulde man dog komme videre? Vi har netop det, vi skal bruge; vi har en Myndighed, en Institution, som allerede gentagne Gange har maattet foretage Vurdering af Jord, af Grund; hvorfor skulde vi saa gaa til noget nyt og her forsøge at nedsætte en Kommission, der skal gøre det samme Arbejde og neppe kan gøre det saa grundigt, som Overskyldraadet vil kunne gøre det ved Hjælp af alle dem, som Overskyldraadet kan kalde paa?

Jeg maa overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fastholde, at det er rigtigt, at Overskyldraadet udvides, som Finansministeriet har foreslaaet. Derved vil man opnaa, at man kan forøge Antallet af de Medlemmer, som Rigsdagen vælger, paa en naturlig Maade med 4. Saaledes som Forholdene er, vil dog hvert Parti, som er repræsenteret her med nogen Styrke, forlange at faa et Medlem ind, og derfor maa vi have de fire Medlemmer. At saa Finansministeriet kræver tre Medlemmer til, er naturligt ifølge hele Overskyldraadets S sammensætning, saaledes som den nu en Gang er, og blandt disse Medlemmer er det ogsaa nødvendigt at ud-